

for at blive herhjemme og anvendes til Tilleg. Her staar jo: Præmier for 2—3 Mars Hingste, og det er som bekendt en Regel, at man ved Dyrskuer ikke fremstiller benyttede 2 Mars Hingste; hvis man har benyttet dem, saa udeluffes de fra Præmie i de allerfleste Landbosforeninger. Derfor kan jeg ikke se, der er Noget til Hinder for ogsaa at optage Bevaringspræmier for unge, lovende Hoppeplage, derved ville de bevares for Landet, og man vil have nogle at udpege, hvis man skulde komme til det Resultat, at der skal udstationeres Hoppeplage paa Egne, hvor der er Trang dertil. Hvis man paa en vellystet Maade skal drive Hesteavl, maa man lige godt sørge for ved Valget af Hopper som ved Valget af Hingste at faae gode, funde og lovende Tillægsdyr. Det har stor Betydning navnlig for Jylland. Det, der har gjort, at Randers-Eggen har været saa særdeles berømt for sine Heste, er, at den har holdt paa gode Stammer, ikke har solgt dem til Udlandet, men har bevaret dem for den hjemlige Avl.

B. Bedersen: Seg vil blot tillade mig at stille et lille Spørgsmaal til den høitærede Minister. Efter Lovforslagets § 3 ser man, at Landet er inddelt i 13 Distrikter. Sjælland med tilhørende Der udgjør 1, medens Jylland udgjør 9 Distrikter. Seg skal ikke udtale nogen Kritik eller Dom over denne Ordning; men det forekommer mig, at naar det saa bestemmes aarligt at afholde et Dyrskue i hvert Distrikt, vil det kun blive et Dyrskue paa Sjælland, medens der er 9 i Jylland. Der forekommer mig her at være et Misforhold til Stede. Seg vil derfor tillade mig at spørge den høitærede Minister, om denne Ordning er fremkommen efter Ønske eller Henvendelse fra de sjællandske Landbosforeninger? Hvis Landbosforeningerne her paa Sjælland ikke ønske nogen Forandring i disse Forhold, skal jeg for mit Vedkommende heller ikke komme ind paa, hvorvidt det vil være heldigt eller ikke; men dersom der fra de sjællandske Landbosforeningers Side maatte ønskes en Forandring heri, mener jeg, at da det ser ud til, som om Sjælland ikke er saa hensigtsmæssigt ordnet med Hensyn til en let Afgang til disse Dyrskuer som f. Ex. Jylland, at der maatte kunde tages Hensyn til denne Landsdel. Seg tillader mig altsaa at spørge den høitærede Minister, om den Ordning her er i Samklang med Ønsker, som muligvis maatte være fremsatte her paa Sjælland.

R. Rielsen: Uden at indlade mig paa det i og for sig formaalstjenlige ved For-

søgskaarde vil jeg kun sige i den Anledning, der er givet af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) — som gjorde opmærksom paa Unseligheden af, at vi fik Smaagaarde som Forsøgskaarde, som igjennem praktisk Landbrug skulde komme til at faae Indflydelse paa Landbrugets Udvikling i det Hele taget — at jeg ikke tror, at det var rigtigt, naar den høitærede Minister affærdigede denne Bemærkning dermed, at vi ikke havde videnskabelige Kræfter til saadanne Gaarde. Der skal netop ikke være videnskabelige Kræfter paa disse Gaarde. Det, man derved tilsigter, er at naae ned i de Lag af Befolkningen, som ikke have videnskabelig Uddannelse, men i Grunden kun have praktisk Erfaring at støtte sig til, og de blive bedst belærte derigjennem, at de selv se, hvorledes der bliver arbejdet, og hvorledes det grov op. Understøttelserne til den Slags Gaarde skulle ikke være som til de store videnskabelige Forsøgsanstalter, som vi have, nemlig Landbohøjskolen og det ny af Docent Fjord oprettede Forsøgslaboratorium, Tilskudene til disse sidste gaa i Fyrrethv tusinder, men Tilskudet til en saadan Gaard skal være høist et halvt eller et helt Tusind; thi en saadan Gaard maa indrettes paa, at den egentlige Drift svarer sig godt, ja bedre end nogen anden Gaard i den tilgrændsende Egn under lige Vilkaar. Den skulde nemlig kun have et Stykke af sin Mark til Forsøgsmark, og kun for det Tab, den vilde lide derved, at denne Del var særlig dyr, skulde den have noget Tilskud i Erstatning. Seg vil kun gjøre opmærksom paa den Tanke for den Muligheds Skyld, at vi nogetsinde komme ind herpaa, idet jeg da for mit Vedkommende vil advare mod Forsøgskaarde med videnskabelige Kræfter. Det vilde være et altfor stort Apparat og en altfor stor Byrde for Statskassen, og i de allerfleste Tilfælde ville almindelige, praktiske Mænd — det, man kalder almen uddannede og praktisk dygtige Landmænd — kunne være udmærket skikkede til at drive saadanne Forsøgskaarde.

Judenrigsministeren (Ingærslø): Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) tog atter Ordet særlig til Bedste for Avedagvlen. Seg er aldeles ikke principielt oplagt til at modsigte det ærede Medlem deri. Seg indrømmer selvfølgelig, uden at jeg behøver at udtale mig i høie Toner, Landbrugets dominerende Stilling. Naar det ærede Medlem taler om, at Lands-thinget har indledet sin Betænkning med at foreholde Ministeren, hvilken Stilling Landbruget bør indtage, saa har jeg ikke opfattet